



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Vitæ Sanctorum Sacris per singulos anni dies
Meditationibvs illustratæ**

Paderbornæ, 1697

S. Genovefa. 3. Januarii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-62968](#)

cumbam, illecebras peccandi declinabo. Non est
mihi necessaria terrena felicitas, cœlum volo. Quæ-
re à te sapius, Bernardi exemplo, cur veneris in
hunc mundum? An ut existimationi, commodis &
voluptatibus servires? Cœlo natus es, Cœlum quære,

Ad quid venisti?

S. GENOVEFA.

3. Januarii.

*Estote parati, quia quā nescitis
horā, filius hominis venturus est.*

Matth. 24.

NON, ego GENOVEFAM laudem: cùm
vel parentes ejus, quòd talem genuis-
sent, B. Germanus laudarit. Transibat hic
Lutèjâ Parisiorum in Britannias, Pelagianos
oppugnaturus, cùm GENOVEFAM par-
vulam tunc puerilam intuitus, latére in ea
ingeniem virtutem vidit. Itaque blandissi-
mis verbis vitæ Religiosæ studium tenella
suisit. At illa iam tunc annuit. Ergo mne
mos non capit nummum. Crucis insignem,
jubeturq; è collo suspendere, nullo dehinc
mulièbri Mundo temerando. Artha fuit hic
nummus Christi Sponsæ, neque sefellit
Noluit deinceps parvula domi agere, sed su
officii.

officii identidem clamitabat esse, templo frequentare. Quare fuit, cum lachrymis suis molestam & clamoribus, mater alapā castigaret. At continuò cœca facinus suum vidit. Lucem deinde biennio post à Filia, cui dederat lucem, recepit. Cæterū hæc velo inter Virgines involuta. Parisiensibus contra omnes Attilæ exercitus unicum præsidium fuit. Cibum non nisi bis in hebdomadæ vinum virginitatis venenum nunquam ad misit. Quoties cœlum aspergit hoc gaudiis, illa lachrymis pluere visa. Virtutem in absente Simeon Stylites laudavit & sèpiusculè salutavit per nuntios. Apud Reges Childecum, & Clodoveum tantum potuit, ut morte Virgo absolveret, quos judices damnabant. Sed parum hoc est, quando idem apud Deum potuit, & lectulo damnatos ægros passim à morbis absolvit. Quid? quod, quem abstulerat, jam imperio GENOVEÆ, puerum Mors reddidit, ut ne decesset, qui Virginem Matrem clamaret. *Ex Surio.*

M E D I T A T I O.

De Morte.

MOrieris, certum est, atque à Deo statutum, Nullus hominum huic restitig

A 4

legi.

8. (o)

legi. Morieris. Capis hoc? propinquos, amicos,
opes relinques, terra corpus teget. Non videbunt
oculi, silebit lingua. Quid ita perituri adhærebo?
Cur tam molliter habeo corpus, quod vermis
scatebit? Moriendum est, hoc perpende.

2. Latet me tempus, & locus obitus. Momen-
tum mihi præstare nequico. Quām multi hodie oc-
cident, quibus nunc mortis suæ non occurrit cogi-
ratio? Si nunc temporis è vivis excedendum mihi
esset, quid de me fieret? quò abirem? Quis fu-
nivit pœnitentiaz spem fecit? Ah! quando tempus
& locum mortis ignoro, ubique & semper eam
præstolabor. Quoniam ubiq; temors expeditas, si sapiens
fueris, ubiq; eam expectabis. Bern.

3. Peccato fui obnoxius, an Deo gratus mori-
q;an? ignoro. An futurus sit obitus ad vitam, vel
ad pœnam? nescio. Ad hanc veritatem non hor-
ydeo? Faciendum mihi est, ut salus mea ab omni
periculo tutta sit, mihique quasi quotidie morituro
vixendum. Fac modò, qua moriens facta fuisse velis.

S. RIGOBERTUS.

4. Januarii.

Dico autem vobis, quoniam omne
verbum otiosum, quod locuti fue-
rint homines, reddent rationem de
eo in die judicij. Christus. Matth. cap. 12,